

Сапіга В. Я., здобувач вищої освіти другого рівня групи МО-2-2М
Михалевич А. П., здобувач вищої освіти першого рівня групи МО-4-2
Науковий керівник: **Кузьмик У. Г.**, к.т.н., ст. викладач кафедри технології
молока та молочних продуктів
Національний університет харчових технологій,
м. Київ, Україна

ПРОБЛЕМА ФЕНОМЕНУ САМОТНОСТІ У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

«Людина є таємниця. Її потрібно розгадати, і якщо будеш розгадувати все життя, то не кажи, що марно витратив час...» [1, с. 5]. Ці мудрі слова Ф.М. Достоевського часто використовуються сьогодні, тому що вони мають глибокий філософський сенс.

Для успішного входження особистості в соціальне середовище, для самореалізації, ефективних взаємовідносин, особистісного розвитку, а разом з тим душевного і фізичного комфорту потрібно звернути увагу на такий важливий аспект, що може супроводжувати її в процесі розвитку і становлення, як проблема самотності.

Переживання самотності є невід'ємною складовою життя кожної людини, але внаслідок дії низки негативних соціальних чинників, ця проблема стала поширеною та особливо актуальною для нашого суспільства. На сьогодні можна констатувати наявність стійких соціальних груп, для яких стан самотності є майже постійним, що призводить до неприємних психологічних наслідків.

Питання соціального вираження самотності є водночас питанням виходу з неї. На думку У. Садлера, Т. Джонсона, «...будь-яке практичне протиборство зі самотністю неможливе, поки не ідентифіковано експериментальні дані, поки не зроблено їхньої безпристрасної оцінки й не визначено причини реальних фактів виникнення самотності» [2, с. 27].

Всі прояви форм самотності можна структурувати, і ці структури будуть узгоджуватися із запропонованим Р. Вейсом розрізненням типів самотності на емоційну і соціальну. Емоційна самотність розуміється як відсутність тісного емоційного зв'язку, нездатність знайти душевний відгук і розуміння з боку інших людей. Соціальна самотність розуміється як відсутність привабливих соціальних зв'язків і виявляється у формах вигнання, несприйняття і навіть вимушеного звільнення.

Сучасна людина повинна зрозуміти природу самотності та можливості її подолання. Особистість, перш за все, має бути внутрішньо вільною, і водночас стати повноцінним суб'єктом людської діяльності.

Література

1. Фролов И. Т. О человеке и гуманизме: Работы разных лет. М., 1989. С. 5.
2. Садлер Уильям А., Джонсон Томас Б. От одиночества – к анонии. Лабиринты одиночества / Пер. с англ. ; сост., общ. ред. и предисл. Н. Е. Покровского. М. : Прогресс, 1989. С. 21–51.